

U S T A W A

z dnia 16 grudnia 2016 r.

o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego przedsiębiorców¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2016 r. poz. 380, 585 i 1579) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 109⁴:

a) po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu:

„§ 1¹. Prokura może obejmować umocowanie także albo wyłącznie do dokonywania czynności wspólnie z członkiem organu zarządzającego lub współnikiem uprawnionym do reprezentowania handlowej spółki osobowej.”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Kierowane do przedsiębiorcy oświadczenia lub doręczenia pism mogą być dokonywane wobec jednej z osób, którym udzielono prokury.”;

2) w art. 109⁸ § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Zgłoszenie o udzieleniu prokury powinno określać jej rodzaj, a w przypadku prokury łącznej oraz prokury, o której mowa w art. 109⁴ § 1¹, także sposób jej wykonywania.”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, ustawę z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, ustawę z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, ustawę z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, ustawę z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, ustawę z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, ustawę z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej oraz ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej.

3) art. 115 otrzymuje brzmienie:

„Art. 115. Jeżeli koniec terminu do wykonania czynności przypada na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, termin upływa następnego dnia, który nie jest dniem wolnym od pracy ani sobotą.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666 i 2138) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 77²:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Pracodawca zatrudniający co najmniej 50 pracowników, nieobjętych zakładowym układem zbiorowym pracy ani ponadzakładowym układem zbiorowym pracy odpowiadającym wymaganiom określonym w § 3, ustala warunki wynagradzania za pracę w regulaminie wynagradzania.”,

b) po § 1 dodaje się § 1¹ i 1² w brzmieniu:

„§ 1¹. Pracodawca zatrudniający mniej niż 50 pracowników, nieobjętych zakładowym układem zbiorowym pracy ani ponadzakładowym układem zbiorowym pracy odpowiadającym wymaganiom określonym w § 3, może ustalić warunki wynagradzania za pracę w regulaminie wynagradzania.

§ 1². Pracodawca zatrudniający co najmniej 20 i mniej niż 50 pracowników, nieobjętych zakładowym układem zbiorowym pracy ani ponadzakładowym układem zbiorowym pracy odpowiadającym wymaganiom określonym w § 3, ustala warunki wynagradzania za pracę w regulaminie wynagradzania, jeżeli zakładowa organizacja związkowa wystąpi z wnioskiem o jego ustalenie.”,

c) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W regulaminie wynagradzania pracodawca może ustalić także inne świadczenia związane z pracą i zasady ich przyznawania.”;

2) w art. 97:

a) § 1–1³ otrzymują brzmienie:

„§ 1. W związku z rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku pracy pracodawca jest obowiązany niezwłocznie wydać pracownikowi świadectwo pracy, jeżeli nie zamierza nawiązać z nim kolejnego stosunku pracy w ciągu 7 dni od dnia rozwiązania lub wygaśnięcia poprzedniego stosunku pracy. Świadectwo pracy dotyczy okresu lub okresów zatrudnienia, za które dotychczas nie wydano świadectwa pracy.

§ 1¹. W przypadku nawiązania z tym samym pracownikiem kolejnego stosunku pracy w ciągu 7 dni od dnia rozwiązania lub wygaśnięcia poprzedniego stosunku pracy, pracodawca jest obowiązany wydać pracownikowi świadectwo pracy wyłącznie na jego wniosek, złożony w postaci papierowej lub elektronicznej; wniosek może być złożony w każdym czasie i dotyczyć wydania świadectwa pracy dotyczącego poprzedniego okresu zatrudnienia albo wszystkich okresów zatrudnienia, za które dotychczas nie wydano świadectwa pracy.

§ 1². W przypadku, o którym mowa w § 1¹, pracodawca jest obowiązany wydać pracownikowi świadectwo pracy w ciągu 7 dni od dnia złożenia wniosku.

§ 1³. Wydanie świadectwa pracy nie może być uzależnione od uprzedniego rozliczenia się pracownika z pracodawcą.”,

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółową treść świadectwa pracy, sposób i tryb jego wydawania, prostowania i uzupełniania oraz pomocniczy wzór świadectwa pracy, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia właściwej realizacji celów, jakim służą informacje zawarte w świadectwie pracy.”;

3) w art. 104:

a) po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu:

„§ 1¹. Pracodawca zatrudniający co najmniej 50 pracowników wprowadza regulamin pracy, chyba że w zakresie przewidzianym w § 1 obowiązują postanowienia układu zbiorowego pracy.”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Pracodawca zatrudniający mniej niż 50 pracowników może wprowadzić regulamin pracy, chyba że w zakresie przewidzianym w § 1 obowiązują postanowienia układu zbiorowego pracy.”,

c) dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Pracodawca zatrudniający co najmniej 20 i mniej niż 50 pracowników wprowadza regulamin pracy, jeżeli zakładowa organizacja związkowa wystąpi z wnioskiem o jego wprowadzenie, chyba że w zakresie przewidzianym w § 1 obowiązują postanowienia układu zbiorowego pracy.”;

4) w art. 125 w § 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Podstawą łącznego powierzenia mienia jest umowa o współodpowiedzialności materialnej, zawarta przez pracowników z pracodawcą na piśmie pod rygorem nieważności.”;

5) art. 264 otrzymuje brzmienie:

„Art. 264. § 1. Odwołanie od wypowiedzenia umowy o pracę wnosi się do sądu pracy w ciągu 21 dni od dnia doręczenia pisma wypowiedzającego umowę o pracę.

§ 2. Żądanie przywrócenia do pracy lub odszkodowania wnosi się do sądu pracy w ciągu 21 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia lub od dnia wygaśnięcia umowy o pracę.

§ 3. Żądanie nawiązania umowy o pracę wnosi się do sądu pracy w ciągu 21 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o odmowie przyjęcia do pracy.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1440, 1920 i 1948) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 29:

a) w ust. 3 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) przed rozpoczęciem robót budowlanych:

a) dokonania czynności wymaganych przepisami ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane,

b) uzyskania zezwolenia zarządcy drogi na prowadzenie robót w pasie drogowym;

2) uzgodnienia z zarządcą drogi projektu budowlanego zjazdu – o ile projekt budowlany jest wymagany.”,

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Budowa lub przebudowa zjazdu na podstawie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, nie wymaga uzyskania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.”;

2) w art. 29a w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) o parametrach innych niż określone w zezwoleniu zarządcy drogi”.

Art. 4. W ustawie z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 800 i 1984) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Fundusz tworzą pracodawcy zatrudniający według stanu na dzień 1 stycznia danego roku co najmniej 50 pracowników w przeliczeniu na pełne etaty.”,

b) po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. Pracodawcy zatrudniający według stanu na dzień 1 stycznia danego roku, co najmniej 20 i mniej niż 50 pracowników w przeliczeniu na pełne etaty, tworzą Fundusz na wniosek zakładowej organizacji związkowej.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pracodawcy zatrudniający według stanu na dzień 1 stycznia danego roku mniej niż 50 pracowników w przeliczeniu na pełne etaty mogą tworzyć Fundusz do wysokości i na zasadach określonych w art. 5 lub mogą wypłacać świadczenie urlopowe, o którym mowa w ust. 4–6.”,

d) w ust. 3b zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„U pracodawców, o których mowa w ust. 3, zatrudniających co najmniej 50 pracowników, objętych układem zbiorowym pracy, postanowienia w sprawie nietworzenia Funduszu i niewypłacania świadczenia urlopowego zawiera się w układzie zbiorowym pracy.”;

2) w art. 4 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. U pracodawców, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 1c, układ zbiorowy pracy może dowolnie kształtować wysokość odpisu na Fundusz; może również postanawiać, że Fundusz nie będzie tworzony.

2. U pracodawców określonych w art. 3 ust. 1 i 1c, których pracownicy nie są objęci układem zbiorowym pracy, postanowienia w sprawach, o których mowa w ust. 1, może zawierać regulamin wynagradzania.”;

3) w art. 6a ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Jeżeli rozpoczęcie działalności następuje w roku kalendarzowym w wyniku komercjalizacji, przejęcia, podziału lub połączenia zakładu lub jego części z równoczesnym przejęciem pracowników, pracodawca zatrudniający co najmniej 50 pracowników w przeliczeniu na pełne etaty oraz pracodawca, o którym mowa w art. 3 ust. 1c i 2, tworzą Fundusz.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290, 961, 1165 i 1250) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 uchyla się pkt 17;

2) użyte w:

a) art. 9 w ust. 2 oraz w ust. 3 w zdaniu pierwszym,

b) art. 19 w ust. 1,

c) art. 20 w ust. 1 w pkt 4 we wprowadzeniu do wyliczenia,

d) art. 30 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w ust. 5c, w ust. 6 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 7 we wprowadzeniu do wyliczenia,

e) art. 30a we wprowadzeniu do wyliczenia,

f) art. 31 w ust. 2, w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 4,

g) art. 33 w ust. 5,

h) art. 35 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w ust. 3–5 oraz w ust. 6 we wprowadzeniu do wyliczenia,

i) art. 36 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia,

j) art. 36a w ust. 1a i 2,

k) art. 38 w ust. 1–3,

l) art. 39 w ust. 3,

m) art. 42 w ust. 3,

n) art. 43 w ust. 2,

- o) art. 45 w ust. 1,
- p) art. 47 w ust. 2,
- q) art. 71 w ust. 2–4 i w ust. 5 we wprowadzeniu do wyliczenia
– w różnych przypadkach wyrazy „właściwy organ” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „organ administracji architektoniczno-budowlanej”;
- 3) użyty w art. 19 w ust. 2 oraz w art. 30 w ust. 5e wyraz „organ” zastępuje się wyrazami „organ administracji architektoniczno-budowlanej”;
- 4) w art. 28 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Decyzję o pozwoleniu na budowę wydaje organ administracji architektoniczno-budowlanej.”;
- 5) w art. 29:
 - a) w ust. 1:
 - w pkt 1 lit. d otrzymuje brzmienie:
„d) naziemnych silosów na materiały sypkie o pojemności do 30 m³ i wysokości nie większej niż 7 m,”,
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) wolno stojących parterowych budynków gospodarczych, garaży, wiat lub przydomowych ganków i oranżerii (ogrodów zimowych) o powierzchni zabudowy do 35 m², przy czym łączna liczba tych obiektów na działce nie może przekraczać dwóch na każde 500 m² powierzchni działki,”
 - po pkt 2c dodaje się pkt 2d w brzmieniu:
„2d) wolno stojących altan o powierzchni zabudowy do 35 m², przy czym łączna liczba tych obiektów na działce nie może przekraczać dwóch na każde 500 m² powierzchni działki,”
 - pkt 11 otrzymuje brzmienie:
„11) zjazdów z dróg krajowych i wojewódzkich oraz zatok parkingowych na tych drogach,”
 - po pkt 11 dodaje się pkt 11a i 11b w brzmieniu:
„11a) zjazdów z dróg powiatowych i gminnych oraz zatok parkingowych na tych drogach;
11b) przepustów o średnicy do 100 cm,”
 - w pkt 12 wyrazy „120 dni” zastępuje się wyrazami „180 dni”,

- pkt 27 otrzymuje brzmienie:
„27) instalacji elektroenergetycznych, wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłych, klimatyzacyjnych i telekomunikacyjnych wewnątrz użytkowanego budynku;”;

b) w ust. 2:

- po pkt 1a dodaje się pkt 1aa w brzmieniu:
„1aa) przebudowie budynków, innych niż budynki, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem ich przegród zewnętrznych oraz elementów konstrukcyjnych, a także z wyłączeniem budynków, których projekty budowlane wymagają uzgodnienia pod względem ochrony przeciwpożarowej;”;
- pkt 1b otrzymuje brzmienie:
„1b) przebudowie przegród zewnętrznych oraz elementów konstrukcyjnych budynków mieszkalnych jednorodzinnych, o ile nie prowadzi ona do zwiększenia dotychczasowego obszaru oddziaływania tych budynków;”;

6) w art. 30:

a) w ust. 1:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) budowa, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1 lit. b–d, pkt 1a–2b, 3, 3a, 9, 11, 12, 14, 16, 19, 19a, 20b oraz 28;”;
- pkt 2a i 2b otrzymują brzmienie:
„2a) wykonywanie remontu, o którym mowa w art. 29 ust. 2 pkt 1, dotyczącego:
 - a) budowli, których budowa wymaga uzyskania pozwolenia na budowę,
 - b) przegród zewnętrznych albo elementów konstrukcyjnych budynków, których budowa wymaga uzyskania pozwolenia na budowę;
- 2b) wykonywanie przebudowy obiektów, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1 lit. b–d oraz pkt 2b, 3, 3a, 11, 12, 14, 16, 19, 19a, 20b i 28;”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, należy dokonać przed terminem zamierzonego rozpoczęcia robót budowlanych. Organ administracji architektoniczno-budowlanej, w terminie 21 dni od dnia doręczenia zgłoszenia, może, w drodze decyzji, wnieść sprzeciw. Do wykonywania robót budowlanych można przystąpić, jeżeli organ administracji architektoniczno-budowlanej nie wniósł sprzeciwu w tym terminie.”,

c) po ust. 5a dodaje się ust. 5aa w brzmieniu:

„5aa. Organ administracji architektoniczno-budowlanej może z urzędu, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 5, wydać zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu. Wydanie zaświadczenia wyłącza możliwość wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 6 i 7, oraz uprawnia inwestora do rozpoczęcia robót budowlanych. Przepis ust. 5e stosuje się odpowiednio.”;

7) w art. 31 w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisy art. 30 ust. 5, 5aa, 5c, 5d i 6a stosuje się odpowiednio.”;

8) w art. 36a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Istotne odstępnie od zatwierdzonego projektu budowlanego lub innych warunków pozwolenia na budowę jest dopuszczalne jedynie po uzyskaniu decyzji o zmianie pozwolenia na budowę wydanej przez organ administracji architektoniczno-budowlanej.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Istotne odstępnie od zatwierdzonego projektu budowlanego lub innych warunków pozwolenia na budowę stanowi odstępnie w zakresie:

- 1) projektu zagospodarowania działki lub terenu;
- 2) charakterystycznych parametrów obiektu budowlanego: kubatury, powierzchni zabudowy, wysokości, długości, szerokości i liczby kondygnacji obiektu budowlanego, z zastrzeżeniem ust. 5a;
- 3) zapewnienia warunków niezbędnych do korzystania z obiektu budowlanego przez osoby niepełnosprawne;
- 4) zmiany zamierzonego sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części;

- 5) ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, innych aktów prawa miejscowego lub decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu;
- 6) wymagającym uzyskania lub zmiany opinii, uzgodnień i pozwoleń, które są wymagane do uzyskania pozwolenia na budowę lub do dokonania zgłoszenia:
 - a) budowy, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1a, 2b i 19a, lub
 - b) przebudowy, o której mowa w art. 29 ust. 2 pkt 1b.”,
- c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Nie jest istotnym odstępniem od zatwierdzonego projektu budowlanego lub innych warunków pozwolenia na budowę zmiana wysokości, szerokości lub długości obiektu budowlanego niebędącego obiektem liniowym, jeżeli odstępniem łącznie spełnia następujące warunki:

 - 1) nie przekracza 2% wysokości, szerokości lub długości obiektu budowlanego określonych w projekcie budowlanym;
 - 2) nie zwiększa obszaru oddziaływania obiektu;
 - 3) nie mieści się w zakresie odstępstw, o których mowa w ust. 5 pkt 3–6, z wyjątkiem odstępstwa od projektowanych warunków ochrony przeciwpożarowej, jeżeli odstępstwo zostało uzgodnione z rzeczoznawcą do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych;
 - 4) nie narusza przepisów techniczno-budowlanych.”,
- d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Projektant dokonuje kwalifikacji zamierzonego odstępniem od zatwierdzonego projektu budowlanego lub innych warunków pozwolenia na budowę, a w przypadku uznania, że jest ono nieistotne, obowiązany jest zamieścić w projekcie budowlanym odpowiednie informacje (rysunek i opis) dotyczące tego odstępniem. Nieistotne odstępniem od zatwierdzonego projektu budowlanego lub innych warunków pozwolenia na budowę nie wymaga uzyskania decyzji o zmianie pozwolenia na budowę.”;
- 9) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. 1. Inwestor może, przed upływem 180 dni od dnia rozpoczęcia budowy określonego w zgłoszeniu, złożyć wniosek o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę tymczasowego obiektu budowlanego, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 12. Przepisy art. 32–36 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, inwestor może powstrzymać się od rozbiórki lub przeniesienia w inne miejsce tymczasowego obiektu budowlanego, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 12, do czasu zakończenia postępowania w przedmiocie pozwolenia na budowę.”;

10) użyte w:

- a) art. 41 w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia,
- b) art. 48 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia,
- c) art. 49 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w ust. 3 oraz w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia,
- d) art. 49b w ust. 4, 6 i 7,
- e) art. 50 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia,
- f) art. 50a we wprowadzeniu do wyliczenia,
- g) art. 51 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w ust. 4 i 5,
- h) art. 57 w ust. 4 i 6–8,
- i) art. 59 w ust. 1–3 i 4a–6,
- j) art. 59a w ust. 1,
- k) art. 59c w ust. 1,
- l) art. 59d w ust. 1,
- m) art. 59f w ust. 6,
- n) art. 59g w ust. 1,
- o) art. 62 w ust. 1 w pkt 3 oraz w ust. 3,
- p) art. 65,
- q) art. 66 w ust. 1 w części wspólnej oraz w ust. 2,
- r) art. 67 w ust. 1 i 3,
- s) art. 68 we wprowadzeniu do wyliczenia,
- t) art. 69,
- u) art. 70 w ust. 2,
- v) art. 71a w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w ust. 2 i 4,
- w) art. 72 w ust. 3,
- x) art. 75 w ust. 1 w pkt 3 w lit. a,
- y) art. 76 w ust. 2,
- z) art. 78 w ust. 1,

za) art. 93 w pkt 10

– w różnych przypadkach wyrazy „właściwy organ” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „organ nadzoru budowlanego”;

11) w art. 48 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli budowa, o której mowa w ust. 1, jest zgodna z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a w szczególności ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i innymi aktami prawa miejscowego oraz nie narusza przepisów, w tym techniczno-budowlanych, w zakresie uniemożliwiającym doprowadzenie obiektu budowlanego lub jego części do stanu zgodnego z prawem, organ nadzoru budowlanego wstrzymuje postanowieniem prowadzenie robót budowlanych. Na postanowienie przysługuje zażalenie.”;

12) w art. 49b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ nadzoru budowlanego nakazuje, z zastrzeżeniem ust. 2, w drodze decyzji, rozbiórkę obiektu budowlanego, lub jego części, będącego w budowie albo wybudowanego bez wymaganego zgłoszenia bądź pomimo wniesienia sprzeciwu przez organ administracji architektoniczno-budowlanej.”,

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli budowa, o której mowa w ust. 1, jest zgodna z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a w szczególności ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i innymi aktami prawa miejscowego, oraz nie narusza przepisów, w tym techniczno-budowlanych, w zakresie uniemożliwiającym doprowadzenie obiektu budowlanego lub jego części do stanu zgodnego z prawem, organ nadzoru budowlanego wstrzymuje postanowieniem – gdy budowa nie została zakończona – prowadzenie robót budowlanych oraz nakłada na inwestora obowiązek przedłożenia w wyznaczonym terminie:”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 2, przysługuje zażalenie.”,

- d) w ust. 5 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) art. 29 ust. 1 pkt 9–11, 14 oraz w art. 30 ust. 1 pkt 3 i 4 – wynosi 2500 zł;
 - 2) art. 29 ust. 1 pkt 1 lit. b–d, pkt 2, 2a, 3, 3a, 6, 12, 13, 16, 19, 20b oraz 28 – wynosi 5000 zł.”;
- 13) art. 54 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 54. 1. Do użytkowania obiektu budowlanego, na budowę którego wymagane jest pozwolenie na budowę albo zgłoszenie budowy, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1a i 19a, można przystąpić, z zastrzeżeniem art. 55 i art. 57, po zawiadomieniu organu nadzoru budowlanego o zakończeniu budowy, jeżeli organ ten, w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, nie zgłosi sprzeciwu w drodze decyzji. Przepis art. 30 ust. 6a stosuje się.
2. Organ nadzoru budowlanego może z urzędu przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, wydać zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu. Wydanie zaświadczenia wyłącza możliwość wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 1, oraz uprawnia inwestora do rozpoczęcia użytkowania obiektu, o którym mowa w ust. 1.”;
- 14) w art. 59d ust. 1a otrzymuje brzmienie:
- „1a. Dopuszcza się przekazanie protokołu organowi wyższego stopnia w postaci elektronicznej. W takim przypadku sporządza się dwa egzemplarze protokołu, a protokół w postaci elektronicznej przekazuje się również Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego.”;
- 15) w art. 71 po ust. 4b dodaje się ust. 4c w brzmieniu:
- „4c. Organ administracji architektoniczno-budowlanej może z urzędu przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 4, wydać zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu. Wydanie zaświadczenia wyłącza możliwość wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 4, oraz uprawnia inwestora do zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części.”;
- 16) po art. 76 dodaje się art. 76a w brzmieniu:
- „Art. 76a. W przypadku, kiedy okoliczności wskazują na duże prawdopodobieństwo wspólnej przyczyny katastrofy budowlanej obejmującej kilka obiektów budowlanych, organ nadzoru budowlanego może prowadzić jedno postępowanie wyjaśniające dla wszystkich obiektów uszkodzonych w wyniku katastrofy.”;

- 17) w art. 91 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) udaremnia określone ustawą czynności organów administracji architektoniczno-budowlanej lub nadzoru budowlanego;”;
- 18) w art. 92:
- a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) utrudnia, określone ustawą, czynności organów administracji architektoniczno-budowlanej lub nadzoru budowlanego;”;
- b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) nie stosuje się do wydanych, na podstawie ustawy, decyzji organów administracji architektoniczno-budowlanej lub nadzoru budowlanego;”.

Art. 6. W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2016 r. poz. 1047) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:
- a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) osób fizycznych, spółek cywilnych osób fizycznych, spółek jawnych osób fizycznych oraz spółek partnerskich, jeżeli ich przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy wyniosły co najmniej równowartość w walucie polskiej 2 000 000 euro;”;
- b) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Osoby fizyczne, spółki cywilne osób fizycznych, spółki jawne osób fizycznych oraz spółki partnerskie mogą stosować zasady rachunkowości określone ustawą również od początku następnego roku obrotowego, jeżeli ich przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy są niższe niż równowartość w walucie polskiej 2 000 000 euro.”;
- c) ust. 2a otrzymuje brzmienie:
„2a. Do spółek jawnych osób fizycznych oraz spółek partnerskich, których przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy wyniosły mniej niż równowartość w walucie polskiej 2 000 000 euro i które nie stosują zasad rachunkowości określonych ustawą na podstawie ust. 2, stosuje się art. 70a.”;

2) w art. 3 w ust. 1a uchyla się pkt 3;

3) art. 70a otrzymuje brzmienie:

„Art. 70a. Kierownik jednostki będącej spółką jawną osób fizycznych lub spółką partnerską, której przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy wyniosły mniej niż równowartość w walucie polskiej 2 000 000 euro i która nie stosuje zasad rachunkowości określonych ustawą na podstawie art. 2 ust. 2, składa w sądzie rejestrowym prowadzącym Krajowy Rejestr Sądowy, w terminie 6 miesięcy od dnia kończącego rok obrotowy, oświadczenie o braku obowiązku sporządzenia i złożenia rocznego sprawozdania finansowego.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2016 r. poz. 1432) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9a:

a) w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) datę i miejsce wydania oraz imię, nazwisko i podpis kierownika jednostki.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Legitymacje, o których mowa w ust. 1, mogą zawierać pieczęć kierownika jednostki.”;

2) w art. 20:

a) w ust. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) datę oraz miejsce wydania, imię i nazwisko oraz podpis wystawiającego legitymację.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Legitymacje, o których mowa w ust. 1 pkt 3, mogą zawierać pieczęć podmiotu wystawiającego.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14a:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych dąży do zapewnienia jednolitego stosowania przepisów prawa podatkowego przez organy podatkowe oraz organy kontroli skarbowej, w szczególności:

- 1) dokonując ich interpretacji, z urzędu lub na wniosek (interpretacje ogólne),
- 2) wydając z urzędu ogólne wyjaśnienia przepisów prawa podatkowego, dotyczące stosowania tych przepisów (objaśnienia podatkowe) – przy uwzględnieniu orzecznictwa sądów oraz Trybunału Konstytucyjnego lub Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.”,

b) po § 1a dodaje się § 1b w brzmieniu:

„§ 1b. Z wnioskiem o wydanie interpretacji ogólnej nie może wystąpić organ administracji publicznej.”;

2) w art. 14e w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zmienić wydaną interpretację ogólną, interpretację indywidualną lub objaśnienia podatkowe, jeżeli stwierdzi ich nieprawidłowość, uwzględniając w szczególności orzecznictwo sądów, Trybunału Konstytucyjnego lub Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;”;

3) w art. 14i po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Objaśnienia podatkowe są zamieszczane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych pod nazwą „Objaśnienia podatkowe”, wraz z oznaczeniem daty ich zamieszczenia.”;

4) w art. 14n dodaje się § 4–7 w brzmieniu:

„§ 4. W przypadku zastosowania się przez podatnika w danym okresie rozliczeniowym do:

- 1) objaśnień podatkowych – stosuje się odpowiednio przepisy art. 14k–14m,

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269, 1311, 1649, 1923, 1932 i 2184 oraz z 2016 r. poz. 195, 615, 846, 1228, 1579, 1933, 1948 i 2024.

- 2) utrwalonej praktyki interpretacyjnej ministra właściwego do spraw finansów publicznych – stosuje się odpowiednio przepisy art. 14k i art. 14m,

– z zastrzeżeniem art. 14na.

§ 5. Przez utrwaloną praktykę interpretacyjną, o której mowa w § 4 pkt 2, rozumie się wyjaśnienia zakresu i sposobu stosowania przepisów prawa podatkowego, dominujące w interpretacjach indywidualnych wydawanych w takich samych stanach faktycznych lub w odniesieniu do takich samych zdarzeń przyszłych oraz w takim samym stanie prawnym, w trakcie okresu rozliczeniowego, o którym mowa w § 4, oraz w okresie 12 miesięcy przed rozpoczęciem tego okresu rozliczeniowego.

§ 6. W przypadku gdy do okresu rozliczeniowego, o którym mowa w § 4, oraz okresu 12 miesięcy przed rozpoczęciem tego okresu rozliczeniowego zastosowanie mają wydane w odniesieniu do takiego samego zagadnienia interpretacja ogólna lub objaśnienia podatkowe, wydane w takim samym stanie prawnym przed rozpoczęciem lub w trakcie okresu rozliczeniowego, o którym mowa w § 4, począwszy od dnia opublikowania takiej interpretacji ogólnej lub zamieszczenia takich objaśnień podatkowych przez utrwaloną praktykę interpretacyjną, o której mowa w § 4 pkt 2, należy rozumieć odpowiednio wyjaśnienie zakresu i sposobu stosowania przepisów prawa podatkowego wynikające z interpretacji ogólnej lub wyjaśnienia przepisów prawa podatkowego, dotyczące stosowania tych przepisów, zawarte w objaśnieniach podatkowych.

§ 7. Przez okres rozliczeniowy, o którym mowa w § 4, w przypadku podatków nierozliczanych okresowo, rozumie się miesiąc, w którym powstał obowiązek podatkowy w danym podatku.”;

- 5) w art. 54 w § 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W tym przypadku terminy należy liczyć sumując na poszczególnych etapach okresy trwania postępowania.”;

- 6) po art. 165b dodaje się art. 165c w brzmieniu:

„Art. 165c. § 1. Nie wszczyna się postępowania podatkowego, gdy skutek objęcia danego okresu rozliczeniowego powtórzną kontrolą podatkową ujawniono w jej trakcie wyłącznie nieprawidłowości co do stosowania, w odniesieniu do danego towaru lub danej usługi, stawki podatku od towarów i usług, innej niż

stawka podstawowa w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, które to nieprawidłowości, przy weryfikacji prawidłowości stosowania stawki w odniesieniu do tego towaru lub tej usługi, potwierdzonej w protokole kontroli, nie zostały w trakcie poprzedniej kontroli ujawnione.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się w przypadku, gdy:

- 1) dowody, na których podstawie ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe;
- 2) protokół kontroli został sporządzony w wyniku przestępstwa;
- 3) po sporządzeniu protokołu kontroli z poprzedniej kontroli wyszły na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody nieznanne organowi podatkowemu w chwili przeprowadzania kontroli, w tym wskazujące na wystąpienie nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;
- 4) w protokole kontroli zostały uwzględnione ustalenia wynikające z decyzji lub orzeczenia sądu, które następnie zostały uchylone, zmienione, wygaszone lub stwierdzono ich nieważność, mogące mieć wpływ na dokonaną ocenę prawną sprawy będącej przedmiotem kontroli;
- 5) przed poprzednią kontrolą została opublikowana interpretacja ogólna lub zostały zamieszczone objaśnienia podatkowe, których przedmiotem jest stosowanie właściwej stawki podatku od towarów i usług w odniesieniu do dostawy danego towaru lub świadczenia danej usługi.

§ 3. W przypadku, o którym mowa w § 1, protokół z powtórnej kontroli zawiera szczegółowy opis ustaleń dokonanych w trakcie poprzedniej kontroli wraz z oceną prawną sprawy dokonaną w trakcie powtórnej kontroli.

§ 4. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do okresów rozliczeniowych innych niż okres objęty powtórnią kontrolą, nie dłużej jednak niż do dnia opublikowania interpretacji ogólnej lub zamieszczenia objaśnień podatkowych, z uwzględnieniem których można dokonać innej oceny prawnej sprawy niż dokonana w protokole poprzedniej kontroli.

§ 5. Przepisu § 1 nie stosuje się do okresów rozliczeniowych następujących po okresie, w którym w ramach powtórnej kontroli podatkowej stwierdzono, że poprzednie ustalenie prawidłowości stosowania stawki podatku od towarów i usług w odniesieniu do danego towaru lub danej usługi potwierdzonej w protokole kontroli było nieprawidłowe.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963, z późn. zm.³⁾) w art. 50:

1) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dane zgromadzone na koncie ubezpieczonego, o których mowa w art. 40, i na koncie płatnika składek, o których mowa w art. 45, mogą być udostępniane sądom, prokuratorom, organom kontroli skarbowej, organom podatkowym, Państwowej Inspekcji Pracy, Straży Granicznej, komornikom sądowym, organom egzekucyjnym w rozumieniu ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2016 r. poz. 599, z późn. zm.⁴⁾), ośrodkom pomocy społecznej, powiatowym centrom pomocy rodzinie, publicznym służbom zatrudnienia, Komisji Nadzoru Finansowego, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w zakresie koniecznym do rozstrzygania spraw prowadzonych na podstawie art. 34 oraz art. 35 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej oraz wojewodzie i Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców w zakresie prowadzonych postępowań dotyczących legalizacji pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z uwzględnieniem przepisów dotyczących ochrony danych osobowych.”;

2) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Dane zgromadzone na kontach, o których mowa w ust. 3, udostępnia się bezpłatnie sądom, prokuratorom, organom kontroli skarbowej, organom podatkowym, Państwowej Inspekcji Pracy, Straży Granicznej, ośrodkom pomocy społecznej, powiatowym centrom pomocy rodzinie, publicznym służbom zatrudnienia, Komisji Nadzoru Finansowego, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w zakresie koniecznym do rozstrzygania spraw prowadzonych na podstawie art. 34 oraz art. 35 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, wojewodzie i Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców w zakresie prowadzonych postępowań dotyczących legalizacji pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego w zakresie wynikającym z ust. 3a,

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1247, 1579, 1807, 1810, 1921, 1948 i 2138.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 868, 1228, 1244, 1579, 1860 i 1948.

a także – w zakresie niezbędnym do realizacji świadczeń rodzinnych – wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2016 r. poz. 2180 i 1961) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6:

a) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w roku poprzedzającym rok podatkowy:

- a) uzyskali przychody z tej działalności, prowadzonej wyłącznie samodzielnie, w wysokości nieprzekraczającej 250 000 euro, lub
- b) uzyskali przychody wyłącznie z działalności prowadzonej w formie spółki, a suma przychodów wspólników spółki z tej działalności nie przekroczyła kwoty 250 000 euro,”

b) w ust. 6 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Ryczałt od przychodów ewidencjonowanych opłacają również podatnicy, którzy w roku poprzedzającym rok podatkowy prowadzili działalność samodzielnie lub w formie spółki, z której przychody były opodatkowane wyłącznie w formie karty podatkowej, lub za część roku były opodatkowane w formie karty podatkowej i za część roku na ogólnych zasadach, a łączne przychody w roku poprzedzającym rok podatkowy nie przekroczyły kwoty 250 000 euro; w tych przypadkach przychody opodatkowane w formie karty podatkowej oblicza się wyłącznie na podstawie wystawionych faktur lub rachunków.”;

2) w art. 21 po ust. 1j dodaje się ust. 1k w brzmieniu:

„1k. Przepisy ust. 1g–1j stosuje się odpowiednio do podatników, którzy zawiesili wykonywanie działalności gospodarczej na okresy, o których mowa w art. 14a ust. 1d ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, 1948 i 1997).”.

Art. 11. W ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1578 i 1579) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 205 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przepisy § 1 i § 2 nie wyłączają ustanowienia prokury i nie ograniczają praw prokurentów wynikających z przepisów o prokurze.”;

2) art. 209 otrzymuje brzmienie:

„Art. 209. W przypadku sprzeczności interesów spółki z interesami członka zarządu, jego współmałżonka, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia oraz osób, z którymi jest powiązany osobiście, członek zarządu powinien ujawnić sprzeczność interesów i wstrzymać się od udziału w rozstrzygnięciu takich spraw oraz może żądać zaznaczenia tego w protokole.”;

3) w art. 236:

a) w § 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Wspólnik lub wspólnicy reprezentujący co najmniej jedną dziesiątą kapitału zakładowego mogą żądać zwołania nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników i umieszczenia określonych spraw w porządku obrad tego zgromadzenia wspólników.”,

b) po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu:

„§ 1¹. Wspólnik lub wspólnicy reprezentujący co najmniej jedną dwudziestą kapitału zakładowego mogą żądać umieszczenia określonych spraw w porządku obrad najbliższego zgromadzenia wspólników. Żądanie takie należy złożyć na piśmie zarządowi najpóźniej na trzy tygodnie przed terminem zgromadzenia wspólników. Zarząd wprowadza sprawy objęte żądaniem wspólników do porządku obrad najbliższego zgromadzenia wspólników i zawiadamia o tym wspólników zgodnie z art. 238.”,

c) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Umowa spółki może przyznać uprawnienia, o których mowa w § 1 i § 1¹ wspólnikom reprezentującym niższy udział w kapitale zakładowym.”;

4) w art. 237:

a) w § 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli w terminie dwóch tygodni od dnia przedstawienia zarządowi żądania, o którym mowa w art. 236 § 1, nadzwyczajne zgromadzenie wspólników nie zostanie zwołane z porządkiem obrad zgodnym z żądaniem, albo gdy w porządku obrad najbliższego zgromadzenia wspólników nie zostaną zamieszczone sprawy, o których mowa w art. 236 § 1¹, sąd rejestrowy może, po wezwaniu zarządu do złożenia oświadczenia, upoważnić do zwołania nadzwyczajnego zgromadzenia wspólnika lub wspólników występujących z żądaniem.”,

b) w § 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Wspólnik lub wspólnicy, na żądanie których zostało zwołane zgromadzenie, mogą zwrócić się do sądu rejestrowego o zwolnienie z obowiązku pokrycia kosztów nałożonych uchwałą zgromadzenia.”;

5) w art. 328 w § 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Dokument akcji powinien być opatrzony podpisem zarządu.”;

6) w art. 348 § 2–4 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Uprawnionymi do dywidendy za dany rok obrotowy są akcjonariusze, którym przysługiwały akcje w dniu powzięcia uchwały o podziale zysku. Statut może upoważnić walne zgromadzenie do określenia dnia, według którego ustala się listę akcjonariuszy uprawnionych do dywidendy za dany rok obrotowy (dzień dywidendy). Dzień dywidendy nie może być wyznaczony później niż w terminie dwóch miesięcy, licząc od dnia powzięcia uchwały, o której mowa w art. 347 § 1. Uchwałę o wyznaczeniu dnia dywidendy podejmuje się na zwyczajnym walnym zgromadzeniu.

§ 3. Dywidendę wypłaca się w dniu określonym w uchwale walnego zgromadzenia. Jeżeli uchwała walnego zgromadzenia takiego dnia nie określa, dywidenda jest wypłacana w dniu określonym przez radę nadzorczą.

§ 4. Zwyczajne walne zgromadzenie spółki publicznej ustala dzień dywidendy oraz termin wypłaty dywidendy. Dzień dywidendy może być wyznaczony na dzień przypadający nie wcześniej niż pięć dni i nie później niż trzy miesiące od dnia powzięcia uchwały. Termin wypłaty dywidendy może być wyznaczony w okresie kolejnych trzech miesięcy, licząc od dnia dywidendy.”;

7) w art. 373 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przepisy § 1 i § 2 nie wyłączają ustanowienia prokury i nie ograniczają praw prokurentów wynikających z przepisów o prokurze.”;

8) art. 377 otrzymuje brzmienie:

„Art. 377. W przypadku sprzeczności interesów spółki z interesami członka zarządu, jego współmałżonka, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia oraz osób, z którymi jest powiązany osobiście, członek zarządu powinien ujawnić sprzeczność interesów i wstrzymać się od udziału w rozstrzygnięciu takich spraw oraz może żądać zaznaczenia tego w protokole.”;

9) art. 584¹ otrzymuje brzmienie:

„Art. 584¹. Przedsiębiorca przekształcany staje się spółką przekształconą z chwilą wpisu do rejestru (dzień przekształcenia).”.

Art. 12. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1125 oraz z 2016 r. poz. 1165 i 1228) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Uzyskanie uprawnienia nie jest wymagane, gdy podmiot naprawiający lub modernizujący świadczy taką usługę okazjonalnie i zastosuje właściwą technologię naprawy lub modernizacji, uzgodnioną i nadzorowaną przez organ właściwej jednostki dozoru technicznego.”;

2) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Art. 15a. O ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej, w przypadku zmiany eksploatującego urządzenie techniczne, nowy eksploatujący wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki poprzedniego eksploatującego wynikające z decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1, pod warunkiem że:

- 1) od ostatniego badania okresowego urządzenia technicznego nie wprowadzono zmian dotyczących jego eksploatacji, które są określone w warunkach technicznych dozoru technicznego;
- 2) nowy eksploatujący poinformuje organ jednostki dozoru technicznego o zmianie eksploatującego urządzenie techniczne.”;

3) po art. 55 dodaje się art. 55a–55d w brzmieniu:

„Art. 55a. 1. Prezes UDT może umorzyć w całości lub w części, odroczyć lub rozłożyć na raty spłatę należności publicznoprawnych lub cywilnoprawnych UDT, jeżeli spełniony będzie co najmniej jeden z warunków:

- 1) należności nie odzyskano w wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego albo upadłościowego;
- 2) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, które zostało udokumentowane, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji należności, lub postępowanie egzekucyjne okazało się nieskuteczne;
- 3) łączna kwota należności od jednego podmiotu nie przekracza 100 zł;
- 4) nie można ustalić miejsca zamieszkania lub pobytu dłużnika będącego osobą fizyczną, albo dłużnik zmarł, nie pozostawiając żadnego majątku, lub pozostawił ruchomości niepodlegające egzekucji na podstawie odrębnych przepisów, albo pozostawił przedmioty codziennego użytku domowego, których łączna wartość nie przekracza kwoty stanowiącej trzykrotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w roku poprzedzającym umorzenie, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” dla celów naliczania odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych;
- 5) egzekucja należności zagraża ważnym interesom dłużnika, w tym jego egzystencji, lub zachodzi ważny interes publiczny;
- 6) dłużnik będący osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej został wykreślony z właściwego rejestru, przy jednoczesnym braku majątku, z którego można by egzekwować należności UDT.

2. Termin spłaty całości lub części należności UDT może być odroczonej albo spłata całości lub części tych należności może być rozłożona na raty, jeżeli ich egzekucja okresowo zagraża ważnym interesom dłużnika, w tym jego egzystencji, przy czym istnieje uzasadnione przypuszczenie, że dłużnik te należności w późniejszym terminie zwróci.

3. Umorzenie należności UDT, za które dłużnicy są odpowiedzialni solidarnie, może nastąpić, jeżeli okoliczności uzasadniające umorzenie zachodzą co do wszystkich dłużników.

4. Umorzenie należności UDT, odroczenie lub rozłożenie na raty ich spłaty następuje na wniosek dłużnika.

5. Prezes UDT może umorzyć należność bez wniosku dłużnika w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4 i 6.

6. W przypadku gdy kwota podlegająca umorzeniu przekracza 5000 zł, informacja o tym umorzeniu, obejmująca nazwę i siedzibę dłużnika będącego osobą prawną lub imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania dłużnika będącego osobą fizyczną, cel udzielenia pomocy finansowej, przyczynę oraz kwotę umorzenia, jest informacją publiczną w rozumieniu przepisów o dostępie do informacji publicznej i jest niezwłocznie udostępniana w Biuletynie Informacji Publicznej.

Art. 55b. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 55a ust. 4, zawiera w szczególności:

- 1) nazwę, siedzibę i adres albo imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres oraz, o ile posiada, numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer PESEL wnioskodawcy;
- 2) kwotę należności, z wyodrębnieniem odsetek;
- 3) podanie przyczyny ubiegania się o umorzenie całości lub części zadłużenia, odroczenia lub rozłożenia na raty jego spłaty;
- 4) informację o aktualnej sytuacji majątkowej dłużnika;
- 5) informację, czy wnioskodawcy już umarzano należność UDT, odraczano lub rozkładano na raty jej spłatę.

2. Wniosek o odroczenie, rozłożenie na raty spłaty lub częściowe umorzenie należności, powinien zawierać także:

- 1) proponowane terminy i kwoty spłaty zadłużenia;
- 2) wskazanie źródeł pokrycia spłat zadłużenia w terminach, o których mowa w pkt 1.

3. Do wniosków o umorzenie lub częściowe umorzenie, odroczenie lub rozłożenie na raty spłaty należności wnioskodawca dołącza dokumenty potwierdzające lub uzasadniające okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 4.

4. Prezes UDT może zwrócić się do wnioskodawcy o uzupełnienie dokumentów, o których mowa w ust. 3, w terminie 14 dni.

5. W przypadku niedotrzymania przez wnioskodawcę terminu, o którym mowa w ust. 4, wniosek nie podlega rozpatrzeniu.

6. Wniosek o odroczenie, rozłożenie na raty spłaty lub umorzenie należności składa się w siedzibie UDT.

7. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, wniesiony po upływie terminu płatności należności, pozostawia się bez rozpoznania.

8. Nadanie wniosku u operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1113, 1250, 1823 i 1948) jest równoznaczne ze złożeniem wniosku do Prezesa UDT.

Art. 55c. 1. Umorzenie należności UDT, odroczenie lub rozłożenie na raty ich spłaty następuje na podstawie umowy zawartej między UDT a dłużnikiem, z wyłączeniem przypadków, o których mowa w art. 55a ust. 1 pkt 1–4 i 6.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności:

- 1) strony umowy;
- 2) przedmiot umowy;
- 3) termin realizacji umowy;
- 4) kwotę należności;
- 5) warunki spłaty pozostałej części należności – w przypadku umorzenia ich w części;
- 6) warunki i terminy spłaty należności – w przypadku odroczenia lub rozłożenia spłaty na raty.

3. W sprawach nieuregulowanych w umowie, o której mowa w ust. 1, mają zastosowanie przepisy prawa cywilnego.

4. W przypadkach, o których mowa w art. 55a ust. 1 pkt 1–4 i 6, umorzenie należności następuje w formie jednostronnego oświadczenia woli.

5. Przepisy ust. 1–4 oraz art. 55a i art. 55b stosuje się odpowiednio do umarzania, odraczania lub rozkładania na raty spłaty odsetek od tych należności oraz do umarzania, odraczania lub rozkładania na raty spłat innych należności ubocznych.

Art. 55d. 1. Prezes UDT może udzielać określonych w art. 55a ust. 1 ulg w spłacie należności UDT, które:

- 1) nie stanowią pomocy publicznej;
- 2) stanowią pomoc *de minimis* albo pomoc *de minimis* w rolnictwie lub rybołówstwie – w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady *de minimis*;
- 3) stanowią pomoc publiczną:
 - a) mającą na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi,
 - b) mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce,
 - c) zgodną z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej, której dopuszczalność została określona przez właściwe organy Unii Europejskiej, udzielaną na przeznaczenia inne niż wymienione w lit. a i b.

2. W przypadku pomocy publicznej określonej w ust. 1 pkt 3 lit. a i b ulgi, o których mowa w art. 55a ust. 1, mogą być udzielane, jeżeli w przepisach odrębnych zostały określone szczegółowe warunki udzielania tej pomocy zapewniające jej zgodność z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej.

3. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, przeznaczenia pomocy, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. c, udzielanej w formie ulg w spłacie zobowiązań z tytułu należności UDT, o których mowa w art. 55a ust. 1, oraz szczegółowe warunki udzielania tych ulg, mając na uwadze dopuszczalność i warunki udzielania pomocy państwa określone przez właściwe organy Unii Europejskiej.”;

- 4) w art. 61 w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Przepisy art. 55 ust. 2 i 3, art. 55a–55d, art. 56 ust. 2, art. 57 oraz art. 59–60 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 286 ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Podmiot korzystający ze środowiska w terminie, o którym mowa w art. 285 ust. 2 i 4, przedkłada marszałkowi województwa wykaz zawierający informacje i dane, o których mowa w art. 287, wykorzystane do ustalenia wysokości opłat oraz wysokość tych opłat, z zastrzeżeniem art. 289 ust. 1.

1a. Podmiot korzystający ze środowiska, odprowadzający ścieki pochodzące z chowu lub hodowli ryb innych niż łososiowate lub innych organizmów wodnych, przekazuje informacje do końca miesiąca następującego po zakończeniu okresu, o którym mowa w art. 287 ust. 1 pkt 5, z zastrzeżeniem art. 289 ust. 1.”;

2) (uchylony)

3) w art. 288 w ust. 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli podmiot korzystający ze środowiska, będąc do tego obowiązany:”,

b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie przedłożył wykazu zawierającego informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat, wykazu, o którym mowa w art. 286 ust. 5 – marszałek województwa wymierza opłatę, w drodze decyzji, na podstawie własnych ustaleń lub wyników kontroli wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska;”,

c) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przedłożył wykaz zawierający informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat, ale zamieścił w nim informacje lub dane nasuwające zastrzeżenia – marszałek województwa wymierza, w drodze decyzji, na podstawie własnych ustaleń lub wyników kontroli wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, opłatę w wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy opłatą należną a wynikającą z wykazu;”;

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 831, 903, 1250, 1427, 1933 i 1991.

4) w art. 289 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nie wnosi się opłat z tytułu tych rodzajów korzystania ze środowiska spośród wymienionych w art. 273 ust. 1, których roczna wysokość wnoszona na rachunek urzędu marszałkowskiego nie przekracza 800 zł. W przypadku gdy roczna wysokość opłaty z tytułu każdego z rodzajów korzystania ze środowiska spośród wymienionych w art. 273 ust. 1 nie przekracza 100 zł, nie przedkłada się także wykazów i informacji, o których mowa w art. 286 ust. 1 i 1a.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1242, 1442, 1807 i 1948) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. 1. Zakład ustala, w drodze decyzji, stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe na cały rok składkowy w wysokości 150% stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych, jeżeli płatnik składek nie przekaze informacji, o której mowa w art. 31 ust. 6, albo korekty tej informacji w terminie 14 dni od otrzymania wezwania Zakładu, a stopa procentowa ustalona na podstawie nieprawidłowych danych przekazanych przez płatnika składek lub wykazywana przez płatnika składek w dokumentach rozliczeniowych była zaniżona w stosunku do ustalonej na podstawie prawidłowych danych.

2. Zakład ustala, w drodze decyzji, stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe na cały rok składkowy w wysokości 150% stopy procentowej ustalonej zgodnie z przepisami ustawy płatnikom składek, o których mowa w art. 28 ust. 1 i art. 33 ust. 1 i 2, którzy w danym roku składkowym wykazywali w dokumentach rozliczeniowych zaniżoną stopę procentową i nie złożyli dokumentów rozliczeniowych korygujących w terminie 14 dni od otrzymania wezwania Zakładu.

3. W przypadku zaniżenia wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe płatnik składek zobowiązany jest złożyć dokumenty rozliczeniowe korygujące i opłacić zaległe składki wraz z odsetkami za zwłokę. W przypadku zawyżenia wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe płatnik składek zobowiązany jest złożyć dokumenty rozliczeniowe korygujące.”;

2) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:

„Art. 34a. W przypadku złożenia informacji, o której mowa w art. 31 ust. 6, lub jej korekty, albo sporządzenia tej informacji przez Zakład z urzędu, Zakład ustala stopę procentową składki na cały rok składkowy w wysokości stopy procentowej ustalonej na podstawie danych zawartych w informacji.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, 1948 i 1997) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10a dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio w przypadku zastosowania się przedsiębiorcy do utrwalonej praktyki interpretacyjnej właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej.

6. Przez utrwaloną praktykę interpretacyjną, o której mowa w ust. 5, rozumie się wyjaśnienia zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, dominujące w wydawanych w takich samych stanach faktycznych lub zdarzeniach przyszłych oraz w takim samym stanie prawnym – w trakcie danego okresu rozliczeniowego oraz w okresie 12 miesięcy przed rozpoczęciem okresu rozliczeniowego – interpretacjach.”;

2) po art. 10a dodaje się art. 10b w brzmieniu:

„Art. 10b. 1. Organ administracji publicznej lub państwowa jednostka organizacyjna niezwłocznie zamieszczają w Biuletynie Informacji Publicznej, na swoich stronach podmiotowych, interpretacje, o których mowa w art. 10, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji.

2. W przypadku uchylecia albo stwierdzenia nieważności interpretacji, o której mowa w art. 10, organ administracji publicznej lub państwowa jednostka organizacyjna niezwłocznie usuwają interpretację z Biuletynu Informacji Publicznej, z zamieszczeniem adnotacji o przyczynie usunięcia.

3. W przypadku zmiany interpretacji, o której mowa w art. 10, organ administracji publicznej lub państwowa jednostka organizacyjna niezwłocznie zamieszczają w Biuletynie Informacji Publicznej, na swoich stronach

podmiotowych, zmienioną interpretację, z zamieszczeniem adnotacji o przyczynie zmiany.”;

3) w art. 14a ust. 1d otrzymuje brzmienie:

„1d. Przedsiębiorca niezatrudniający pracowników prowadzący działalność gospodarczą przez okres co najmniej 6 miesięcy może zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej na okres do 3 lat w celu sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem, nie dłużej jednak niż do zakończenia roku kalendarzowego, w którym dziecko kończy 6. rok życia, a w przypadku dziecka, które z powodu stanu zdrowia potwierdzonego orzeczeniem o niepełnosprawności lub stopniu niepełnosprawności wymaga osobistej opieki osoby prowadzącej działalność gospodarczą, na okres do 6 lat, nie dłużej jednak niż do ukończenia przez dziecko 18. roku życia.”;

4) w art. 25:

a) w ust. 1:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy, o ile taki numer został nadany oraz informacje o jego unieważnieniu lub uchyleniu;”;

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) adres do doręczeń przedsiębiorcy oraz adresy, pod którymi jest wykonywana działalność gospodarcza, w tym adres głównego miejsca wykonywania działalności i oddziału, jeżeli został utworzony; dane te są zgodne z oznaczeniami kodowymi przyjętymi w krajowym rejestrze urzędowym podziału terytorialnego kraju, o ile to w danym przypadku możliwe;”;

– pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) informacja o ogłoszeniu upadłości, ukończeniu tego postępowania oraz dane syndyka;”;

– pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) informacja o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego, o ukończeniu postępowania restrukturyzacyjnego albo o uprawomocnieniu się postanowienia o zatwierdzeniu układu w postępowaniu o zatwierdzenie układu oraz dane nadzorca lub zarządcy;”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Wraz z wnioskiem o wpis do CEIDG, z wyjątkiem wniosku o wykreślenie przedsiębiorcy, składa się oświadczenie o:

- 1) braku orzeczonych – wobec osoby, której wpis dotyczy – zakazów, o których mowa w ust. 1 pkt 16–18,
- 2) posiadaniu tytułu prawnego do nieruchomości, których adresy, określone w ust. 1 pkt 5, podlegają wpisowi do CEIDG – pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”;

5) w art. 33a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wezwanie, o którym mowa w art. 35 ust. 1a, obejmujące swoją treścią żądanie dokonania zmiany wpisu do CEIDG w zakresie adresu do doręczeń, doręcza się na adresy, pod którymi jest wykonywana działalność gospodarcza, jeżeli są inne niż adres do doręczeń.”;

6) w art. 35:

a) ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Na wniosek osoby, której dane adresowe zostały dopisane do CEIDG bez posiadania przez przedsiębiorcę tytułu prawnego do nieruchomości, której adres dotyczy, po dokonaniu wykreślenia, o którym mowa w ust. 2a, lub po dokonaniu zmiany, o której mowa w ust. 1a, dane te nie są publikowane w CEIDG.”;

b) po ust. 2b dodaje się ust. 2c i 2d w brzmieniu:

„2c. Na wniosek osoby, która posiadała tytuł prawny do nieruchomości w okresie, w którym dane adresowe tej nieruchomości wpisane były do CEIDG, a następnie zostały zmienione przez osobę uprawnioną w innym trybie, niż wynikający z ust. 1a, dane te mogą nie być publikowane w CEIDG.

2d. Rozstrzygnięcie w sprawie wniosku, o którym mowa w ust. 2c, minister właściwy do spraw gospodarki podejmuje w drodze decyzji administracyjnej.”;

7) w art. 37 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w art. 25 ust. 1, z wyjątkiem numeru PESEL, daty urodzenia oraz danych kontaktowych, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 6, w przypadku gdy,

podając je, osoba uprawniona sprzeciwiła się ich udostępnianiu w CEIDG;”;

8) w art. 39:

a) uchyla się ust. 2,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1 do ponownego wykorzystywania danych CEIDG stosuje się przepisy ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. 352).”;

9) art. 73 otrzymuje brzmienie:

„Art. 73. Organ prowadzący rejestr działalności regulowanej wykreśla wpis przedsiębiorcy w rejestrze na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji o zgonie przedsiębiorcy lub po uzyskaniu informacji z CEIDG albo z Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.”;

10) po art. 78 dodaje się art. 78a w brzmieniu:

„Art. 78a. 1. Kontrole planuje się i przeprowadza po uprzednim dokonaniu analizy prawdopodobieństwa naruszenia prawa w ramach wykonywania działalności gospodarczej. Analiza obejmuje identyfikację obszarów podmiotowych i przedmiotowych, w których ryzyko naruszenia przepisów jest największe. Sposób przeprowadzenia analizy określa organ kontroli lub organ nadrzędny.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do kontroli:

1) w przypadku gdy organ kontroli powźmie uzasadnione podejrzenie:

a) zagrożenia życia lub zdrowia,

b) popełnienia przestępstwa lub wykroczenia,

c) popełnienia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego,

d) innego naruszenia prawnego zakazu lub niedopełnienia prawnego obowiązku

– w wyniku wykonywania tej działalności;

- 2) działalności przedsiębiorców w zakresie objętym nadzorem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 174, z późn. zm.⁶⁾);
- 3) w przypadku gdy jest ona niezbędna do przeprowadzenia postępowania w celu sprawdzenia wykonania zaleceń pokontrolnych organu lub wykonania decyzji nakazujących usunięcie naruszeń prawa, w związku z przeprowadzoną kontrolą.

3. Organ kontroli zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej ogólny schemat tych procedur kontroli, które wynikają z przepisów powszechnie obowiązującego prawa.”;

- 11) w art. 79 po ust. 5 dodaje się ust. 5a–5e w brzmieniu:

„5a. Czynności kontrolne związane z pobieraniem próbek i dokonywaniem oględzin, w tym pojazdów, lub dokonywaniem pomiarów, mogą być przeprowadzane przed upływem terminu 7 dni, o którym mowa w ust. 4.

5b. Czynności związane z pobieraniem próbek i dokonywaniem oględzin nie mogą przekraczać jednego dnia roboczego, natomiast czynności związane z dokonywaniem pomiarów nie mogą przekraczać kolejnych 24 godzin liczonych od chwili rozpoczęcia tych czynności.

5c. Oględziny nie mogą dotyczyć treści dokumentów.

5d. Z czynności związanych z pobieraniem próbek lub dokonywaniem oględzin, w tym pojazdów, lub dokonywaniem pomiarów sporządza się protokół.

5e. W przypadku podejmowania czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 5a, zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli może być doręczone kontrolowanemu albo osobie przez niego upoważnionej, a w razie nieobecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej, zawiadomienie może być doręczone zarządzającemu w imieniu kontrolowanego zakładem lub inną wyodrębnioną częścią przedsiębiorstwa lub kierownikowi wyodrębnionej komórki organizacyjnej przedsiębiorstwa. Przepisy art. 79a ust. 1 i 9 stosuje się odpowiednio.”;

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 615, 888, 996, 1823, 1948 i 1997.

12) w art. 81a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku wszczęcia kontroli przedsiębiorca jest obowiązany niezwłocznie okazać kontrolującemu książkę kontroli, o której mowa w art. 81 ust. 1, prowadzoną w postaci:

- 1) papierowej – przez udostępnienie jej oryginału albo kopii odpowiednich jej fragmentów, albo
- 2) elektronicznej – przez zapewnienie dostępu przy użyciu urządzenia pozwalającego na zapoznanie się z jej treścią i dokonanie wpisu albo wykonanie wydruków z systemu informatycznego, w którym prowadzona jest książka kontroli, poświadczonych przez przedsiębiorcę za zgodność z wpisem w książce kontroli.”;

13) w art. 82 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) przedsiębiorca wyraził zgodę na równoczesne podjęcie i prowadzenie więcej niż jednej kontroli;”;

14) po art. 83a dodaje się art. 83b w brzmieniu:

„Art. 83b. 1. Organ kontroli nie przeprowadza kontroli, w przypadku gdy ma ona dotyczyć przedmiotu kontroli objętego uprzednio zakończoną kontrolą przeprowadzoną przez ten sam organ.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy:

- 1) kontrola ma dotyczyć okresu nieobjętego uprzednio zakończoną kontrolą;
- 2) ponowna kontrola ma na celu przeciwdziałanie zagrożeniu życia lub zdrowia;
- 3) ponowna kontrola jest niezbędna do przeprowadzenia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności, stwierdzenia wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji ostatecznej lub wznowienia postępowania w sprawie zakończonej decyzją ostateczną;
- 4) ponowna kontrola jest niezbędna do przeprowadzenia postępowania w związku z uchycieniem lub stwierdzeniem nieważności decyzji przez sąd administracyjny;
- 5) ponowna kontrola jest niezbędna do przeprowadzenia postępowania w celu sprawdzenia wykonania zaleceń pokontrolnych organu lub wykonania decyzji lub postanowień nakazujących usunięcie naruszeń prawa, w związku z przeprowadzoną kontrolą;

- 6) ponowna kontrola jest niezbędna do przeprowadzenia postępowania związanego ze złożeniem korekty rozliczenia objętego uprzednio zakończoną kontrolą;
 - 7) organ kontroli poweźmie uzasadnione podejrzenie, że uprzednio zakończona kontrola została przeprowadzona z naruszeniem prawa mającym wpływ na wynik kontroli lub dowody, na których podstawie ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe lub protokół kontroli został sporządzony w wyniku przestępstwa;
 - 8) po sporządzeniu protokołu kontroli z poprzedniej kontroli wyszły na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody nieznanne organowi kontroli w chwili przeprowadzenia kontroli, w tym wskazujące na wystąpienie nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U z 2016 r. poz. 710, z późn. zm.⁷⁾);
 - 9) przedsiębiorca prowadzi działalność w zakresie objętym nadzorem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.”;
- 15) w art. 84a pkt 5 otrzymuje brzmienie:
- „5) kontrolą przemieszczających się środków transportu, osób z nich korzystających oraz towarów nimi przewożonych, na podstawie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin oraz ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej;”;
- 16) w art. 84c po ust. 15 dodaje się ust. 15a i 15b w brzmieniu:
- „15a. W razie przewlekłości czynności kontrolnych, po wydaniu postanowienia w przedmiocie zażalenia, o którym mowa w ust. 10, przedsiębiorca może wnieść do sądu administracyjnego skargę na przewlekłe prowadzenie kontroli. Wniesienie skargi nie wstrzymuje czynności kontrolnych.
- 15b. Do skargi, o której mowa w ust. 15a, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 846, 960, 1052, 1206, 1228, 1579, 1948 i 2024.

administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718, 846, 996, 1579, 1948 i 2103) dotyczące skargi na przewlekłe prowadzenie postępowania.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1310, 1948 i 1955) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 33 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Kontrola powinna być ukończona w terminie 3 miesięcy.

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach okres kontroli może być przedłużony na dalszy czas oznaczony przez Szefa CBA, nie dłuższy jednak niż o 6 miesięcy.”;

2) art. 46a otrzymuje brzmienie:

„Art. 46a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, z wyłączeniem art. 78a.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2015 r. poz. 2273 i 2278 oraz z 2016 r. poz. 266 i 542) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 56 wprowadzającym zmiany w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672, z późn. zm.⁸⁾):

a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) art. 285 otrzymuje brzmienie:

„Art. 285. 1. Opłatę ustala się według stawek obowiązujących w okresie, w którym korzystanie ze środowiska miało miejsce.

2. Podmiot korzystający ze środowiska wnosi opłatę za dany rok kalendarzowy do dnia 31 marca następnego roku.

3. Opłatę za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza ustala się na podstawie wielkości rocznej rzeczywistej emisji, określonej w raporcie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 831, 903, 1250, 1427, 1933 i 1991.

z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji.

4. W przypadku gdy w danym roku kalendarzowym na składowisku odpadów umieszczono odpady oraz wydobyto z niego odpady tego samego rodzaju, podmiot korzystający ze środowiska wnosi opłatę do dnia 31 marca następnego roku.”;

b) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) art. 286 otrzymuje brzmienie:

„Art. 286. 1. Podmiot korzystający ze środowiska w terminie, o którym mowa w art. 285 ust. 2 i 4, przedkłada marszałkowi województwa wykaz zawierający informacje i dane, o których mowa w art. 287, wykorzystane do ustalenia wysokości opłat oraz wysokość tych opłat, z zastrzeżeniem art. 289 ust. 1.

2. Do zobowiązań z tytułu opłat za korzystanie ze środowiska stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, jeżeli wynikają one z wykazu o wysokości należnych opłat.

3. Podmiot korzystający ze środowiska, wprowadzający gazy lub pyły do powietrza, przedkłada marszałkowi województwa wykaz sporządzony na podstawie informacji zawartych w raporcie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, uwzględniający informacje o rodzajach substancji wprowadzonych do powietrza, wielkości emisji oraz wysokości opłat za wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza uiszczonych za poprzedni rok kalendarzowy, z zastrzeżeniem art. 289 ust. 1.

4. Informacje zawarte w wykazie, o którym mowa w ust. 3, stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.

5. Wykaz, na podstawie którego ustalono opłaty za składowanie odpadów, marszałek województwa przekazuje niezwłocznie wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta właściwemu ze względu na miejsce składowania odpadów.

6. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory wykazów zawierających informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat i sposób przedstawiania tych informacji i danych, uwzględniając w szczególności wymaganie, aby formularz wykazu zawierał:

- 1) zbiorcze zestawienie informacji o zakresie wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza oraz składowania odpadów;
- 2) pouczenie, że zawarte w wykazie informacje o wysokości należnych opłat stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.

7. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 6, zostaną ustalone:

- 1) forma wykazu;
- 2) zawartość wykazu;
- 3) układ wykazu;
- 4) wymagane techniki przedkładania wykazu.

8. Krajowy ośrodek bilansowania i zarządzania emisjami, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, w terminie do dnia 30 czerwca roku następnego przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska informacje o rodzajach substancji wprowadzonych do powietrza, wielkości emisji oraz wysokości opłat za wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza uiszczonych za poprzedni rok kalendarzowy sporządzone na podstawie raportów, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, niezbędne do prowadzenia wojewódzkiej bazy informacji o korzystaniu ze środowiska.”;”;>

c) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) w art. 289 w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy roczna wysokość opłaty z tytułu każdego z rodzajów korzystania ze środowiska spośród wymienionych w art. 273 ust. 1 nie przekracza 100 zł nie przedkłada się także wykazów i informacji, o których mowa w art. 286 ust. 1, 2 i 5.”;

2) w art. 60a uchyla się ust. 2;

3) w art. 61 wyrazy „art. 286 ust. 10” zastępuje się wyrazami „art. 286 ust. 6”;

4) w art. 62 wyrazy „z wyjątkiem art. 56 pkt 7, który wchodzi w życie z dniem” zastępuje się wyrazami „z wyjątkiem art. 56 pkt 7, 7a i 10a, które wchodzi w życie z dniem”.

Art. 18. W ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1863 i 1948) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisów ustawy w zakresie:

1) uzyskania wymaganych poziomów odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych, w tym dotyczących opłaty produktowej, oraz dokumentów potwierdzających recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych, eksport odpadów opakowaniowych i wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych,

2) obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych, o których mowa w art. 19 ust. 1, oraz obowiązku dotyczącego sprawozdań o wysokości środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne – nie stosuje się do przedsiębiorców wprowadzających produkty w opakowaniach, którzy w danym roku kalendarzowym wprowadzili do obrotu produkty w opakowaniach o łącznej masie opakowań nieprzekraczającej 1 Mg, z zastrzeżeniem art. 7 ust. 1.”;

2) w art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wartość pomocy de minimis odpowiada wartości zwolnienia z opłaty produktowej, obliczanej z zastosowaniem maksymalnej stawki opłaty

produktowej dla opakowań, o której mowa w art. 35 ust. 1, oraz 2% wartości netto opakowań, o których mowa w art. 19 ust. 4.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947) w art. 94 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zakresie nieuregulowanym do kontroli celno-skarbowej przepisy art. 3e, art. 12, art. 102 § 3, art. 135, art. 138, art. 139 § 4, art. 140 § 2, art. 141–143, art. 165b, art. 165c, art. 175–177, rozdziałów 1, 2, 3a, 5, 6, 10 i 11, z wyjątkiem art. 182–185, art. 189 § 3, art. 190 § 1, art. 193 § 6–8, art. 198 i art. 200, rozdziałów 14, 16, 22 i 23 działu IV, działu VI, z wyjątkiem art. 282b, art. 282c, art. 283 § 1–3, art. 284a § 1, art. 284b, art. 285a, art. 286 § 1 i 2, art. 287 § 1 pkt 1 i 2 oraz § 3–5, art. 288, art. 290 § 1 i § 2 pkt 1–7, art. 290b, art. 291, art. 291c i art. 292, oraz działu VII Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 38:

a) w pkt 3 w lit. c, § 2b otrzymuje brzmienie:

„§ 2b. Minister właściwy do spraw finansów publicznych jest organem podatkowym – jako organ właściwy w sprawach, o których mowa w art. 14a § 1.”,

b) w pkt 5 w lit. a, § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych dąży do zapewnienia jednolitego stosowania przepisów prawa podatkowego przez organy podatkowe, w szczególności:

- 1) dokonując ich interpretacji, z urzędu lub na wniosek (interpretacje ogólne),
- 2) wydając z urzędu ogólne wyjaśnienia przepisów prawa podatkowego dotyczące stosowania tych przepisów (objaśnienia podatkowe) – przy uwzględnieniu orzecznictwa sądów, Trybunału Konstytucyjnego lub Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.”,

c) w pkt 7, art. 14da otrzymuje brzmienie:

„Art. 14da. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może z urzędu zmienić wydaną interpretację ogólną lub objaśnienia podatkowe, jeżeli stwierdzi ich nieprawidłowość, uwzględniając w szczególności orzecznictwo sądów, Trybunału Konstytucyjnego lub Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.”,

d) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) w art. 14n:

a) w § 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) uchylenia interpretacji indywidualnej – na podstawie art. 14e § 1a pkt 3;”,

b) w § 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) utrwalonej praktyki interpretacyjnej organów Krajowej Administracji Skarbowej – stosuje się odpowiednio przepisy art. 14k i art. 14m”;”;

2) w art. 44 w pkt 5 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dane zgromadzone na koncie ubezpieczonego, o których mowa w art. 40, i na koncie płatnika składek, o których mowa w art. 45, mogą być udostępniane sądom, prokuratorom, organom podatkowym, Państwowej Inspekcji Pracy, Straży Granicznej, komornikom sądowym, organom egzekucyjnym w rozumieniu ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2016 r. poz. 599, z późn. zm.⁹⁾), ośrodkom pomocy społecznej, powiatowym centrom pomocy rodzinie, publicznym służbom zatrudnienia, Komisji Nadzoru Finansowego, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w zakresie koniecznym do rozstrzygnięcia spraw prowadzonych na podstawie art. 34 oraz art. 35 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej oraz wojewodzie i Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców w zakresie

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 868, 1228, 1244, 1579, 1860 i 1948.

prowadzonych postępowań dotyczących legalizacji pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z uwzględnieniem przepisów dotyczących ochrony danych osobowych.”,

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Dane zgromadzone na kontaktach, o których mowa w ust. 3, udostępnia się bezpłatnie sądom, prokuratorom, organom podatkowym, Państwowej Inspekcji Pracy, Straży Granicznej, ośrodkom pomocy społecznej, powiatowym centrom pomocy rodzinie, publicznym służbom zatrudnienia, Komisji Nadzoru Finansowego, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w zakresie koniecznym do rozstrzygnięcia spraw prowadzonych na podstawie art. 34 oraz art. 35 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, wojewodzie i Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców w zakresie prowadzonych postępowań dotyczących legalizacji pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego w zakresie wynikającym z ust. 3a, a także – w zakresie niezbędnym do realizacji świadczeń rodzinnych – wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta.”;

3) w art. 90 w pkt 3 w lit. b, pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) kontrolą przemieszczających się środków transportu, osób z nich korzystających oraz towarów nimi przewożonych, na podstawie ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym oraz ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin;”;

4) po art. 206 dodaje się art. 206a w brzmieniu:

„Art. 206a. Przy ustalaniu utrwalonej praktyki interpretacyjnej organów Krajowej Administracji Skarbowej, o której mowa w art. 14n § 4 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 38, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględnia się również interpretacje indywidualne wydane do dnia 28 lutego 2017 r. przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”.

Art. 21. Przepis art. 115 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do terminów, które nie upłynęły przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 22. 1. Jeżeli w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie upłynął termin na wydanie świadectwa pracy zgodnie z art. 97 § 1¹ ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym, pracodawca wydaje pracownikowi świadectwo pracy za zakończone w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy okresy zatrudnienia, za które dotychczas nie wydano świadectwa pracy, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przed upływem terminu 6 miesięcy, o którym mowa w ust. 1, pracownik może żądać wydania świadectwa pracy za zakończone w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy okresy zatrudnienia, za które dotychczas nie wydano świadectwa pracy. Pracodawca jest obowiązany wydać świadectwo pracy w ciągu 7 dni od dnia złożenia pisemnego wniosku pracownika w tej sprawie.

3. Do wydania świadectwa pracy w związku z rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku pracy zawartego na podstawie umowy o pracę na okres próbny lub na czas określony trwającej w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 97 § 1–1³ ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 23. Do umów o współodpowiedzialności materialnej, trwających w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się art. 125 § 1 zdanie drugie ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 24. Do terminów określonych w art. 264 ustawy zmienianej w art. 2, które nie upłynęły przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się art. 264 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 25. Do postępowań w sprawie wydania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się art. 29 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 3.

Art. 26. 1. W sprawach, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 5, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, w tym do zgłoszeń i zawiadomień, o których mowa w art. 30, art. 31, art. 54 i art. 71 ustawy zmienianej w art. 5, w stosunku do których przed dniem wejścia w życie niniejszej

ustawy nie upłynął termin do wniesienia sprzeciwu, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. W sprawach, o których mowa w art. 36a, art. 48 i art. 49b ustawy zmienianej w art. 5, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się art. 36a, art. 48 i art. 49b ustawy zmienianej w art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Inwestor, który w trybie art. 37a ustawy zmienianej w art. 5 złożył wniosek o wydanie pozwolenia na budowę tymczasowego obiektu budowlanego, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 12 ustawy zmienianej w art. 5, w brzmieniu dotychczasowym, przed upływem terminu, w którym obiekt ten, zgodnie z dotychczasowymi przepisami, powinien być rozebrany lub przeniesiony w inne miejsce, w przypadku gdy budowa została rozpoczęta przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, może powstrzymać się od rozbiórki lub przeniesienia w inne miejsce tego obiektu do czasu zakończenia postępowania w przedmiocie pozwolenia na budowę.

Art. 27. Zawiadomienia, o których mowa w art. 2 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 6 oraz art. 24a ust. 5 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032 i 2048), dotyczące roku 2017, składa się w terminie do dnia 31 stycznia 2017 r.

Art. 28. Do ogólnych wyjaśnień przepisów prawa podatkowego dotyczących stosowania tych przepisów, wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i zamieszczonych zgodnie z zasadami określonymi w art. 14i § 1a ustawy zmienianej w art. 8, stosuje się przepisy art. 14n § 4–6 ustawy zmienianej w art. 8, z tym że w przypadku, o którym mowa w art. 14n § 6 ustawy zmienianej w art. 8, ogólne wyjaśnienia przepisów prawa podatkowego uznaje się za utrwaloną praktykę interpretacyjną, o której mowa w art. 14n § 4 pkt 2 tej ustawy, od dnia wskazanego przy ich zamieszczeniu.

Art. 29. Przepis art. 14n § 4 ustawy zmienianej w art. 8 ma zastosowanie do okresów rozliczeniowych rozpoczynających się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 30. Do naliczania odsetek za zwłokę w postępowaniach podatkowych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje

się przepisy art. 54 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 31. Do postępowań w sprawach, o których mowa w art. 34 ustawy zmienianej w art. 14, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się art. 34 ustawy zmienianej w art. 14, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 32. 1. Organy administracji publicznej i państwowe jednostki organizacyjne w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zamieszczą w Biuletynie Informacji Publicznej na swoich stronach podmiotowych interpretacje, o których mowa w art. 10 ustawy zmienianej w art. 15, wydane w okresie 12 miesięcy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji.

2. Do interpretacji zamieszczonych zgodnie z ust. 1 stosuje się przepis art. 10b ustawy zmienianej w art. 15.

Art. 33. Kontrolę przedsiębiorcy, wszczętą na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 15, prowadzi się według przepisów obowiązujących w dniu jej wszczęcia. Czynności kontrolne dokonane przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność.

Art. 34. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9a ust. 4 oraz art. 20 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 7, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9a ust. 4 oraz art. 20 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 7.

2. Legitymacje, o których mowa w art. 9a ust. 1 oraz art. 20 ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 7, wydane przed dniem wejścia w życie art. 7, zachowują ważność.

Art. 35. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 14 oraz art. 15 pkt 4 lit. a tiret trzecie i czwarte, które wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2017 r.;
- 2) art. 13 pkt 3 lit. b oraz art. 17, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.;
- 3) art. 19 i art. 20, które wchodzi w życie z dniem 1 marca 2017 r.